Lieta Nr.11352018016

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 28.februārī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokuroram J.Balodim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā **/pers. A/, personas kods /pers. kods/,** (turpmāk arī apsūdzētais) apsūdzēts pēc Krimināllikuma (turpmāk-KL) 110.panta otrās daļas, un konstatēja

Aprakstošā daļa

[1] Apsūdzētais izdarīja patvaļīgu zivju ķeršanu ar aizliegtiem rīkiem, kas izdarīta īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, radot būtisku kaitējumu un proti:

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā noskaidrots, ka /pers. A/ patvaļīgas zivju ķeršanas nolūkā 2016.gada 12.aprīlī ar automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, devās uz Babītes ezeru, kas atrodas Salas pagastā, Babītes novadā, kur apdraudot zivsaimniecības intereses zivju resursu izmantošanas, atjaunošanas un vairošanās jomā, atrodoties valsts īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, dabas liegumā Babītes pagasta Babītes ezerā, Rīgas rajonā, apzinoties savu darbību prettiesisko raksturu, ar līdzi paņemto gumijas laivu iepeldēja Babītes ezerā un tīši ievietoja Babītes ezerā pie Varkaļu kanāla tīklus 540 metru garumā.

2016.gada 14.aprīlī, ap plkst.23.20, /pers. A/ atkārtoti ar automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, atbrauca uz Babītes ezeru, lai izvilktu savus iepriekš ievietotos tīklus. Automašīnu novietoja aiz mājām "/nosaukums/", ar laivu iepeldēja Babītes ezerā un izvilka tīklus ar zivīm krastā. Laivu ar airiem un kastes ar zivīm ievietoja automašīnas bagāžas nodalījumā, pēc kā atstāja noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu. Uz autoceļa A10 /pers. A/ aizturēja policijas darbinieki un izņēma nelikumīgi nozvejotās zivis.

Tādā veidā /pers. A/, pārkāpjot Ministru kabineta 2011.gada 24.maija noteikumus Nr.409 "Dabas lieguma "Babītes ezers" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" un Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumus Nr.295 "Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" 29.4.apakšpunktu, kas noteic, ka visu gadu aizliegts zvejot Babītes ezerā (izņemot specializētu zušu, nēģu, stagaru un ezera salaku zveju), patvaļīgi valsts īpaši aizsargājamā dabas teritorijā stingrā lieguma daļā pie Varkaļu kanāla ar aizliegtiem rīkiem, patvaļīgi, nelikumīgi nozvejoja Babītes ezerā:

-7 līņus, katra līņa vērtība 40 EUR, par kopēju summu 280 EUR,
-11 līdakas, katras līdakas vērtība 145 EUR, par kopēju summu 1595 EUR,
-vienu taimiņu 715 EUR vērtībā,
-2 vimbas, katra 145 EUR vērtībā, par kopēju summu 290 EUR,
-vēžus 2 gab., katrs 40 EUR vērtībā, par kopēju summu 80 EUR, un citu sugu zivis (asari, pliči, karūsas, raudas) 66 kg, par kopējo summu 660 EUR, proti, pavisam nelikumīgi nozvejoto visu zivju un vēžu svars sastāda 94,7 kg.

Tādējādi /pers. A/ nodarīja Valsts vides dienestam materiālo zaudējumu 3620 EUR apmērā.

Apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KL 110.panta otrajā[1] daļā.

Tiesas sēdē prokurors lūdza grozīt apsūdzību un uzturēja to augstākminētajā redakcijā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, paskaidrojot, ka ir saprotama pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un procesuālās sekas. Kaitējuma kompensāciju atzina pilnībā. Nožēloja izdarīto.

[3] Sakarā ar to, ka apsūdzētais atzina sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts KL 110.panta otrajā [1] daļā, par kura izdarīšanu viņš saukts pie kriminālatbildības, un lietas materiālu pārbaudes rezultātā ir iegūta pārliecība, ka tie apstiprina apsūdzētā vainu, prokurorS un cietušās pārstāvis neiebilda pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk-KPL) 499.pantu, tiesas sēdē pieņemts lēmums neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

[4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta.

Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības, atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc KL 110.panta otrās[1] daļas.

[5] Saskaņā ar KL 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī KL 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[6] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, atbilstoši KL 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[7] Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu.

[8] **Pārbaudot apsūdzētā personību**, noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/Jūrmalā, Latvija pilsonis, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, neprecējies, apgādājamo nav, ar vidējo izglītību, strādā SIA "/nosaukums A/", vidējie ienākumi mēnesī 370 EUR, psihiatrijas un narkoloģijas centra uzskaitē neatrodas (lietas 61.lapa).
Administratīvi sodīts, KL izpratnē nesodīts (lietas 47.-50.lapa, Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[9] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši KL 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[9.1] Saskaņā ar KL 47.panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš savu vainu vaļsirdīgi atzina, izdarīto nožēlo.

[9.2] Apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

[10] Ņemot vērā visu augstākminēto, ievērojot KL 35.pantā noteiktos principus, uzklausot prokurora viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darba veidā atbilstoši KL 110.panta otrās^{1} daļas sankcijai.

Nosakot soda veidu, tiesa izvērtē noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, to, ka apsūdzētajam ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti, nodarīto kaitējumu, attieksmi pret izdarīto. Ņemot vērā augstākminēto, tiesa atzīst, ka piespiedu darbs ir pietiekošs sods KL 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanai.

[11] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu, kur norādīts, ka spriedumā jānorāda, kāpēc kādu no sodiem piemēro, nevis, kāpēc kādu no tiem nepiemēro.

[12] Saskaņā ar Latvijas sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, apsūdzētajam ir pienākums 10 darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai.

[13] Apsūdzētajam 2016.gada 15.aprīlī piemērots drošības līdzeklis, uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 41.lapa), kas tiesas ieskatā atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās.

[14] Lietā par cietušo atzīts Valsts vides dienests (lietas 13.lapa), kas uzturēja kaitējuma kompensāciju 3620 EUR apmērā.

Saskaņā ar KPL 351.panta pirmo daļu cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs.

Saskaņā ar KPL 352.panta pirmo daļu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru.

[14.1] Tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācijas apmērs ir pamatots, zaudējumi cietušajai personai radušies apsūdzētā darbību rezultātā un nav atlīdzināti, tādēļ kaitējuma kompensācijas pieteikums apmierināms pieteiktajā apmērā un piedzenams no apsūdzētā. Kaitējuma apmērs atbilst Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumos Nr.295 "Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" noteiktajai zaudējumu aprēķināšanas kārtībai un apmēriem.
[15] Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izspriežama saskaņā ar KPL 240.pantu (lietas 32.lapa).

[15.1] Automašīna /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nodota glabāšanā apsūdzētajam. Saskaņā ar KPL 240.panta pirmās daļas 1.punktu, atdod tās īpašniekam /pers. C/ (lietas 37.lapa).
-94,7 kg zivju, 540 zvejas tīkli, 8 plastmasas vannas pirmstiesas procesā ir iznīcinātas (lietas 35., 36.lapa).
-laiva, sūknis, airi, kas glabājas VP RRP Olaines iecirknī, tiesas ieskatā iznīcināmi saskaņā ar KPL 240.panta pirmās daļas 5.punktu.

[16] Procesuālo izdevumu lietā nav. Arests apsūdzētā mantai uzlikts nav.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar KPL 240., 350.-353., 499., 511.-512., 514., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts KL 110.panta otrajā^{1} daļā un sodīt ar **piespiedu darbu uz 150 stundām.**

Atstāt negrozītu piemēroto drošības līdzekli, uzturēšanās noteiktā vietā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Apmierināt cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju.
Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij kaitējuma kompensāciju **3620 EUR.**

Lietiskos pierādījumus pēc sprieduma spēkā stāšanās:
-laivu, sūkni, airus, kas glabājas VP Olaines iecirknī, **iznīcināt.**

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2017.gada 28.februārī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža